

2. Procediment de nomenament

1. Candidatures oficials presentades pels estats membres.

2. Una sola candidatura per estat membre.

3. Dipòsit de les candidatures prop del president de la Conferència Ministerial (Vietnam) abans del dia 1 de setembre de 1997.

4. Les candidatures es lliuren al secretari general de la Francofonia tan bon punt és elegit.

5. El secretari general de la Francofonia proposa el nomenament de l'administrador general a la Conferència Ministerial reunida en Conferència Ministerial que actua com a Conferència General de l'Agència, com a molt tard, un mes després de la Cimera.

6. Els candidats al càrrec d'administrador general no poden ser candidats al càrrec de secretari general.

Mesures transitòries

L'actual secretari general de l'ACCT assumeix el seu càrrec fins a l'entrada en funcions del nou secretari general de la Francofonia i del nou administrador general de l'Agència, amb motiu de la Conferència Ministerial ordinària prevista durant el primer trimestre de 1998, per informar de l'exercici del seu mandat i per tal que no s'interrompi el funcionament administratiu.

Els directors generals, els mandats dels quals finalitzen el desembre de 1998, i que poden veure modificat el títol de la seva funció, conserven tots els drets adquirits en el moment de ser designats i fins a la fi del seu mandat.

El controlador financer de l'ACCT, el mandat del qual finalitza el desembre de 1997, serà prorrogat fins el 28 de febrer de 1998 per tal que lliuri el seu informe al Consell d'Administració previst, com a molt tard, al febrer de 1998.

El Consell d'Administració de l'Agència següent a la Cimera de Hanoi nomenarà un nou controlador financer, que ocuparà el seu càrrec a comptar del mes de març de 1998.

Estats i Governos membres de l'Organització Internacional de la Francofonia

Situació el 23 d'abril del 2004: 51 estats i governs membres o membres associats, 5 estats observadors

Membres

Participant	Data d'adhesió
Bèlgica	març 1970
Benín	març 1970
Bulgària	desembre 1993
Burkina Faso	març 1970
Burundi	març 1970
Cambotja	desembre 1993
Camerun	desembre 1991
Canadà	març 1970
Cap Verd	desembre 1996
Comores	desembre 1977
Comunitat francesa de Bèlgica	març 1980
Costa d'Ivori	març 1970
Djibouti	desembre 1977
Dominica	desembre 1979
Egipte	desembre 1983
França	març 1970
Gabon	març 1970
Guinea	desembre 1981
Guinea Bissau	desembre 1979
Guinea Equatorial	desembre 1989
Haití	març 1970
Laos	desembre 1991
Líban	juny 1973
Luxemburg	març 1970
Madagascar	desembre 1989
Mali	març 1970
Marroc	desembre 1981
Maurici	març 1970
Mauritània	març 1980
Moldàvia	febrer 1996
Mònaco	març 1970
Níger	març 1970
Nouveau-Brunswick (Canadà)	desembre 1977
Quebec (Canadà)	octubre 1971
República centreafricana	octubre 1973
República del Congo	desembre 1981
República Democràtica del Congo	desembre 1977
Romania	desembre 1993
Rwanda	març 1970
Saint Lucia	desembre 1981
Sao Tomé i Príncipe	desembre 1995
Senegal	març 1970
Seychelles	juny 1976
Suïssa	febrer 1996
Togo	març 1970
Tunísia	març 1970
Txad	març 1970
Vanuatu	desembre 1979
Vietnam	març 1970

Membres associats

Participant	Data d'adhesió
Albània	setembre 1999
Macedònia	setembre 1999

Observadors

Participant	Data d'adhesió
Eslovàquia	octubre 2002
Eslovènia	octubre 1999
Lituània	octubre 1999
Polònia	octubre 1997
República Txeca	octubre 1999

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la creació de la Unió Llatina i de ratificació de l'esmena a l'article XIII del Conveni per a la creació de la Unió Llatina

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 30 de juny del 2004 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la creació de la Unió Llatina i de ratificació de l'esmena a l'article XIII del Conveni per a la creació de la Unió Llatina

Els pobles de llengües romàniques són d'origens molt diversos, però comparteixen un patrimoni lingüístic i un sistema de referències històriques i culturals. Per tant, és natural que aquesta família, tot i que dispersa i diversificada, es dotés d'una institució dedicada a promoure i difondre l'herència comuna i les identitats del món llatí amb l'adopció, el 15 de maig del 1954, del Conveni per a la creació de la Unió Llatina.

El Conveni de la Unió Llatina va néixer amb la vocació d'integrar tots aquells països que responen a criteris lingüístics i/o culturals a més de criteris polítics basats en els principis de pau i justícia social, respecte a la dignitat i a la llibertat de la persona humana així com a la independència i a la integritat de les nacions.

Els àmbits d'actuació principals de la Unió Llatina són la promoció de les cultures llatines, la promoció i l'ensenyament

ment de les llengües neolatines en els països membres i el desenvolupament de la terminologia científica i tècnica en llengües llatines.

El text del Conveni, format per 27 articles i 6 disposicions transitòries, estableix un marc genèric que estructura i defineix els objectius i els òrgans de la Unió Llatina i delimita les obligacions dels estats membres. Especifica, així mateix, la regulació referent a les qüestions formals que afecten la vida i el contingut del Conveni com és el cas del procés relatiu a les esmenes, la ratificació, l'adhesió, l'entrada en vigor i la denúncia del Conveni.

La finalitat bàsica que es pretén amb aquesta organització és difondre i preservar els valors que constitueixen la part central de la identitat dels pobles d'origen llatí, i contribuir, d'aquesta manera, a la constitució d'un món més plural i democràtic. Els objectius que concreten aquesta finalitat són la promoció de la cooperació intel·lectual entre els estats membres, el foment i la difusió dels valors del patrimoni cultural comú, la millora del coneixement recíproc dels trets definitoris del conjunt de pobles llatins i la utilització d'aquest conjunt de valors morals i espirituals en les relacions internacionals per assolir així un fort grau de cooperació, comprensió i prosperitat entre tots els pobles.

Els òrgans principals que estableix el Conveni per aconseguir el conjunt d'objectius formulats són el Congrés (encarregat de fixar l'orientació general de les activitats de l'Organització, aprovar el seu programa de treball i proposar projectes d'interès general als estats membres); el Consell Executiu (que fa executar a la Secretaria les resolucions del Congrés i les seves pròpies, es manté en contacte amb els estats membres per tal d'ajudar-los a dur a terme les seves tasques i concedeix beques d'estudis); la Secretaria (que s'encarrega d'assegurar l'execució de totes les resolucions del Congrés i del Consell Executiu i organitza i comprèn tots els serveis administratius i tècnics de la Unió).

Des de l'any 2000 s'aplica provisionalment una esmena a l'article XIII, aprovada pel XIX Congrés els dies 13 i 14 de desembre del 2000, que modifica la

composició i l'organització del Consell Executiu i preveu la seva transformació en previsió de futures ampliacions en el nombre d'estats membres de la Unió Llatina.

Amb la incorporació d'Andorra a aquesta organització es possibilita la promoció de la llengua catalana i la cultura andorrana arreu del món mitjançant les activitats d'intercanvi lingüístic i cultural que es coordinen a través de les xarxes de difusió d'aquesta organització, alhora que s'afavoreix la cooperació amb la resta d'estats membres per tal de preservar les seves identitats nacionals i les seves comunitats lingüístiques i culturals.

D'acord amb el que s'ha exposat anteriorment,

S'aprova

L'adhesió al Conveni per a la creació de la Unió Llatina, del 15 de maig de 1954.

La ratificació de l'esmena a l'article XIII del Conveni per a la creació de la Unió Llatina, votada pel XIV Congrés (6-7 de desembre de 1994).

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor del Conveni i de l'esmena a l'article XIII per a Andorra.

Casa de la Vall, 30 de juny del 2004

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es puguin lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Conveni per a la creació de la Unió Llatina

signat a Madrid, el 15 de maig de 1954

Els estats signataris d'aquest Conveni:

Conscients de la missió dels països llatins en l'evolució de les idees i en el perfeccionament moral i els progressos materials del món;

Fidels als valors espirituals en què es funda la seva civilització humanista i cristiana;

Units per un destí comú i adherents als mateixos principis de pau i de justícia social, de respecte a la dignitat i a la llibertat de la persona humana, com també a la independència i a la integritat de les nacions;

Confiant en la solidaritat que els antecedents històrics i els ideals comuns susciten i mantenen entre tots els pobles que basen en ells la seva política;

Decideixen associar els seus esforços per assegurar la realització de les seves aspiracions culturals i contribuir, d'aquesta manera, a l'enfortiment de la pau, al perfeccionament moral i al progrés material de la humanitat;

I, a aquest efecte, creen la Unió Llatina.

Composició i objectius de la Unió Llatina

Article I

La Unió Llatina està constituïda pels estats que tenen una llengua i una cultura d'origen llatí que signin i ratifiquin aquest Conveni o que s'hi adhereixin degudament.

Article II

Els objectius de la Unió Llatina són els següents:

- Afavorir la més intensa cooperació intel·lectual entre els països adherits i reforçar els lligams espirituals i morals que els uneixen.
- Fomentar la valoració del seu patrimoni cultural comú i afavorir-ne la difusió.
- Impulsar un coneixement recíproc més gran dels caràcters, de les institucions i de les necessitats específiques de cada un dels pobles llatins.
- Posar els valors morals i espirituals de la llatinitat al servei de les relacions internacionals, per assolir una comprensió i una cooperació més gran en-

tre les nacions i augmentar la prosperitat dels pobles.

Acords internacionals

Article III

Per assegurar la correcta execució del seu programa, la Unió Llatina pot concloure acords particulars:

- a) Amb un estat membre.
- b) Amb un estat no membre.
- c) Amb qualsevol organització o institució de caràcter internacional i intergovernamental susceptible de col·laborar en l'execució del programa de la Unió Llatina.

Personalitat jurídica

Article IV

Els estats membres, en el límit de les seves respectives sobirania i legislació, reconeixen a la Unió Llatina la personalitat jurídica necessària per a l'exercici complet de les seves funcions com es disposa en el present Conveni.

Òrgans

Article V

1. Els òrgans principals de la Unió Llatina són:

- el Congrés,
- el Consell Executiu, i
- la Secretaria.

2. El Congrés pot establir, a més, qualsevol òrgan auxiliar que consideri necessari.

El Congrés

Article VI

1. El Congrés està format pels representants dels estats membres de la Unió.

2. El govern de cada estat membre designa una delegació formada per un màxim de cinc representants.

3. El secretari general de la Unió també assumeix les funcions de secretari general del Congrés.

Article VII

1. El Congrés es reuneix en sessió ordinària cada dos anys, al lloc i en la data acordats.

2. Es reuneix en sessió extraordinària quan el Consell Executiu el convoca, en

els casos que preveu l'article XV, punt i. El Consell fixa el lloc de la reunió.

Article VIII

1. Cada delegació té dret a un vot al Congrés i a cada un dels òrgans auxiliars.

2. Cap delegació no en pot representar una altra, ni tampoc votar en lloc seu.

3. Els observadors no tenen dret de vot.

Article IX

El Congrés i els seus òrgans auxiliars adopten les seves decisions, llevat dels casos que es preveuen a l'article següent, per majoria de les delegacions presents i votants.

Article X

Les decisions del Congrés s'han de prendre per majoria de les dues terceres parts de les delegacions presents i votants, en els casos següents:

- a) Aprovació dels projectes d'acords internacionals previstos a l'article III.
- b) Aprovació del pressupost de la Unió Llatina. Les contribucions dels estats membres que constitueixen aquesta majoria han de representar, com a mínim, el 50% del pressupost de la Unió.
- c) Canvi de la seu.
- d) Aprovació de qualsevol projecte d'esmena a les disposicions d'aquest Conveni.

Article XI

El Congrés és competent per:

- a) Elaborar i aprovar el seu reglament interior.
- b) Determinar l'orientació general de les activitats de la Unió Llatina i aprovar el seu programa de treball per a cada període de dos anys.
- c) Establir el pressupost de la Unió i determinar la participació financera de cada estat membre i la moneda en què s'han de fer els pagaments.
- d) Proclamar com a membres de la Unió Llatina els estats que ratifiquin el Conveni, després de la seva entrada en vigor, o que s'hi adhereixen després.

e) Escollir els estats que formen el Consell Executiu.

f) Nomenar el secretari general de la Unió i aprovar l'organització de la Secretaria i la dels òrgans que en depenen.

g) Examinar els informes del Consell Executiu, de la Secretaria i dels estats membres.

h) Proposar als estats membres projectes d'interès general que hagin de ser realitzats en els seus territoris respectius.

i) Aprovar els acords que la Unió Llatina pot haver de concloure de conformitat amb l'article III.

Article XII

El Congrés pot invitar a les sessions, tant ordinàries com extraordinàries, en qualitat d'observadors, estats que no pertanyin a la Unió Llatina, i organitzacions o institucions internacionals que puguin contribuir a realitzar el programa de la Unió.

El Consell Executiu

Article XIII

1. El Consell Executiu està format per 10 estats membres elegits per a quatre anys.

2. La meitat del Consell Executiu es renova cada dos anys.

3. El Congrés ellegeix els països que han de formar part del Consell Executiu, respectant la proporció de quatre països europeus i sis països americans i, en la mesura que sigui possible, procurant que la distribució geogràfica sigui equitativa.

4. Els països membres del Consell Executiu són reelegibles.

5. Correspon als països elegits designar els seus representants al Consell.

6. Cada dos anys, el Consell ellegeix entre els seus membres, i amb caràcter rotatiu, un president el vot del qual serà decisiu en cas d'empat.

7. Les funcions de secretari general del Consell són assumides pel secretari general de la Unió.

Article XIV

1. El Consell Executiu es reuneix, com a mínim, un cop l'any en sessió ordinària al lloc escollit per ell mateix, tenint en compte les recomanacions del Congrés.

2. El Consell Executiu pot ser convocat pel seu president en sessió extraordinària, ja sigui per decisió del president, ja sigui a petició d'un terç dels membres del Consell.

3. El president del Consell designa el lloc on s'han de fer les sessions extraordinàries.

Article XV

Correspon al Consell Executiu:

a) Establir el seu Reglament interior, amb la reserva de la seva aprovació pel Congrés.

b) Sotmetre a l'aprovació del Congrés l'estructura i el Reglament de la Secretaria de la Unió.

c) Fer executar a la Secretaria les resolucions del Congrés i les seves pròpies resolucions, d'acord amb les directrius donades pel mateix Consell Executiu.

d) Mantenir-se en contacte freqüent, per la via apropiada, amb els estats membres i amb les seves comissions nacionals, per tal de proporcionar-los l'ajut necessari per dur a terme les seves tasques en el marc del programa de la Unió.

e) Preparar, amb una antelació mínima de sis mesos, l'ordre del dia, el pla de treball i el projecte de pressupost que s'han de presentar al Congrés.

f) Sotmetre a l'aprovació del Congrés els projectes d'acords previstos a l'article III.

g) Sotmetre a l'aprovació del Congrés o, en cas d'urgència, a la dels estats membres, l'acceptació dels donatius, els llegats o les subvencions procedents de governs, d'organitzacions públiques o privades i de particulars, i destinats a dur a terme el seu programa.

h) Concedir beques d'estudis als artistes, investigadors, professors, estudiants, tècnics i treballadors dels diversos països llatins.

i) En cas d'urgència, convocar el Congrés en sessió extraordinària. Aquesta

convocatòria es pot fer a petició de la majoria dels estats membres o per decisió dels dos terços dels membres del Consell.

La Secretaria**Article XVI**

1. La Secretaria de la Unió Llatina comprèn tots els serveis administratius i tècnics de la Unió.

2. La Secretaria és dirigida per un secretari general nomenat pel Congrés, per a un període de quatre anys.

3. El nomenament del secretari general és renovable.

Article XVII

Les funcions del secretari general són les següents:

a) Assegurar l'execució de totes les resolucions del Congrés i del Consell Executiu de la Unió Llatina.

b) Nomenar el personal de la Secretaria i de tots els organismes que en depenen, de conformitat amb les normes establertes pel Consell Executiu.

c) Sotmetre cada any al Consell Executiu l'informe administratiu i el balanç financer de la Unió Llatina.

d) Organitzar i dirigir un servei de publicacions i d'informació relatiu a les activitats generals de la Unió Llatina.

e) Assegurar la coordinació més estreta possible entre tots els òrgans i els serveis de la Unió Llatina i establir el lligam amb els estats membres i les comissions nacionals.

f) Organitzar els serveis tècnics necessaris per als intercanvis culturals entre els països llatins.

g) Centralitzar els serveis d'intercanvi de tot tipus i administrar els fons que el Congrés destini a aquests intercanvis.

h) Convocar les comissions designades pel Congrés i participar en els seus treballs.

Seu**Article XVIII**

La seu permanent de la Unió Llatina s'estableix a la capital d'un dels estats d'Amèrica Llatina.

Obligacions dels estats membres**Article XIX**

1. Cada estat membre es compromet a abonar a la Unió Llatina les contribucions financeres fixades pel Congrés.

2. Aquestes contribucions són establertes de conformitat amb un índex aprovat pel Congrés en sessió ordinària, i susceptible de ser revisat cada dos anys.

Article XX

Cada estat membre nomena una comissió nacional que s'encarrega de mantenir-se en contacte constant, a través de les vies apropiades, amb la Secretaria de la Unió Llatina, amb vista a cooperar a la realització del seu programa.

Article XXI

Cada estat membre ha d'adreçar a la Unió Llatina, en la forma i amb la periodicitat fixada pel Congrés, un informe relatiu a les seves activitats i a les seves realitzacions en el marc del programa de la Unió Llatina, com també del seguiment donat a les resolucions i recomanacions adoptades pel Congrés i, transmetent-li també si escau, l'informe de la seva comissió nacional.

Esmenes**Article XXII**

Tot projecte d'esmena a les disposicions del present Conveni presentat per un estat membre s'ha de sotmetre al Consell Executiu, com a mínim un any abans de la sessió ordinària posterior del Congrés. El Consell comunica immediatament el projecte d'esmena als estats membres i l'inscriu a l'ordre del dia del Congrés.

Article XXIII

1. Les esmenes a les disposicions del present Conveni entraran en vigor un cop hagin estat ratificades per la majoria dels estats membres.

2. Les esmenes relatives als objectius, òrgans, sistema de votació i obligacions dels estats membres no entraran en vigor fins que no hagin estat ratificades per la totalitat dels estats membres.

Ratificació, adhesió i entrada en vigor

Article XXIV

1. Aquest Conveni entrarà en vigor, entre els estats que l'hagin ratificat, quan la majoria dels estats que han participat al II Congrés Internacional de la Unió Llatina de 1954 l'hagin ratificat.

2. Els instruments de ratificació o d'adhesió es dipositen en el Consell Executiu provisional previst a les disposicions transitòries. El Consell notifica a tots els estats signataris la recepció de tots els instruments de ratificació, així com la data en què aquest Conveni entrarà en vigor, de conformitat amb l'apartat anterior.

Article XXV

Un cop aquest Conveni hagi entrat en vigor, les ratificacions o adhesions posteriors prendran efecte immediatament. Els instruments de ratificació o d'adhesió es dipositen en el Consell Executiu, que ho notifica als altres estats signataris.

Article XXVI

1. Aquest Conveni, els textos en francès, espanyol, italià i portuguès del qual són igualment fefaents, es diposita després del II Congrés Internacional de la Unió Llatina, als arxius del Ministeri d'Affers Exteriors d'Espanya, a Madrid.

2. Els instruments de ratificació o d'adhesió seran lliurats pel Consell Executiu o pel Consell Executiu provisional al mateix Ministeri que els conserva.

Denúncia

Article XXVII

1. Qualsevol estat membre pot denunciar aquest Conveni mitjançant una comunicació al Consell Executiu, que la transmet als altres estats membres.

2. Aquesta denúncia no esdevé efectiva fins sis mesos després de la data de la notificació al Consell Executiu.

Disposicions transitòries

Primera

El II Congrés Internacional de la Unió Llatina elegix un Consell Executiu provisional, el qual, tan bon punt aquest Conveni entri en vigor, esdevindrà ipso facto el Consell Executiu de la Unió Llatina.

Segona

Els mandats de la meitat dels membres del Consell provisional expiren durant la primera sessió ordinària del Congrés, que té lloc després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni. Si cal, els membres sortints són designats per sorteig en la proporció de dos països europeus i tres països americans.

Tercera

Els mandats de l'altra meitat dels membres del Consell expiren durant la segona sessió ordinària del Congrés, que té lloc després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni.

Quarta

Fins que no es reuneix el proper Congrés de la Unió Llatina, la Secretaria depèn d'un secretari general i de tres secretaris adjunts designats pel II Congrés Internacional de la Unió Llatina. Aquests secretaris exerceixen les seves funcions sota la direcció del Consell Executiu provisional en les condicions previstes pel present Conveni.

Cinquena

El proper Congrés de la Unió Llatina escull la capital de l'estat llatinoamericà on s'establirà la seu permanent de la Unió Llatina.

Sisena

Són invitats a signar i a ratificar el present Conveni tots els estats de llengua i de cultura d'origen llatí que han participat en un dels dos congressos internacionals de la Unió Llatina.

En testimoni de la qual cosa, els plenipotenciaris designats més avall han signat els textos en francès, espanyol, italià i portuguès d'aquest Conveni.

Fet a Madrid, el quinze de maig de mil nou-cents cinquanta-quatre.

Situació del Conveni per a la creació de la Unió Llatina

Madrid, 15 de maig de 1954

Entrada en vigor: el 12 de gener del 1972, d'acord amb l'article XXIV, apartat 1.

Estatus: el 15 de gener del 2004, 35 estatats part

Participant	Signatura	Adhesió, ratificació	Entrada en vigor	Notificació retirada	Data efecte retirada	Reintegraments
Argentina	15-05-1954	26-09-1972	26-09-1972	30-05-1979	30-11-1979	11-04-1984
Bolívia	15-05-1954	12-03-1985	12-03-1985			
Brasil	15-05-1954	16-05-1957	12-01-1972			
Cap Verd		16-10-1992 (Ad)	16-10-1992			
Colòmbia	15-05-1954	30-01-1986	30-01-1986	18-09-1990	18-03-1991	06-07-1995
Costa d'Ivori		15-12-1999 (Ad)	15-12-1999			
Costa Rica	15-05-1954	08-07-1996	08-07-1996			
Cuba	15-05-1954	19-07-1988	19-07-1988			
El Salvador	15-05-1954					
Equador	15-05-1954	06-02-1958	12-01-1972			
Espanya	15-05-1954	18-06-1956	12-01-1972			
Filipines	15-05-1954	19-09-1985	19-09-1985			
França	15-05-1954	27-07-1971	12-01-1972			
Guatemala		14-06-1984 (Ad)	14-06-1984			
Guinea-Bissau		08-11-1990 (Ad)	08-11-1990			
Haití	15-05-1954	06-02-1958	12-01-1972			
Hondures	15-05-1954	06-02-1958	12-01-1972			
Itàlia	15-05-1954	10-12-19 59	12-01-1972			
Mèxic		16-10-1992 (Ad)	16-10-1992			
Moçambic		09-05-1994 (Ad)	09-05-1994			
Moldàvia		16-10-1992 (Ad)	16-10-1992			
Mònaco		14-06-1984 (Ad)	14-06-1984			
Nicaragua	15-05-1954	18-05-1973	18-05-1973			
Panamà	15-05-1954	16-05-1957	12-01-1972	01-06-1972	01-12-1972	10-07-1995
Paraguai	21-06-1966	14-07-1967	12-01-1972			
Perú	15-05-1954	06-02-1958	12-01-1972			
Portugal	15-05-1954	16-05-1957	12-01-1972			
República Dominicana	15-05-1954	12-01-1972	12-01-1972			
Romania		25-02-1980 (Ad)	25-02-1980			
San Marino		21-02-1985 (Ad)	21-02-1985			
Sao Tomé i Príncipe		16-10-1992 (Ad)	16-10-1992			
Senegal		22-06-1999 (Ad)	22-06-1999			
Uruguai	15-05-1954	28-01-1985	28-01-1985			
Veneçuela	15-05-1954	26-03-1973	26-03-1973	03-11-1987	03-05-1988	01-03-1990
Xile	15-05-1954	23-03-1987	23-03-1987	12-04-1989	12-10-1989	26-11-1990

(Ad)= adhesió

Esmena a l'article XIII del Conveni per a la creació de la Unió Llatina

votada pel XIV Congrés (6-7 de desembre de 1994)

L'aplicació provisional d'aquesta esmena va ser adoptada pel XIX Congrés (13-14 de desembre del 2000)

El Consell Executiu

Article XIII

1. El Consell Executiu està format per dotze estats membres de la Unió Llatina elegits per a quatre anys.

2. La meitat del Consell Executiu es renova cada dos anys.

3. A proposta del Consell, el Congrés pot modificar el nombre dels membres del Consell previst a l'apartat 1, si es constata una modificació substancial del nombre d'estats membres de la Unió Llatina.

4. El Congrés elegeix els països que han de formar part del Consell Executiu, respectant, en la mesura que sigui possible, una distribució geogràfica i lingüística equitativa.

5. Els estats membres del Consell Executiu són reelegibles.

6. Correspon als països elegits designar els seus representants al Consell.

7. Cada dos anys, el Consell procedirà a l'elecció entre els seus membres, i amb caràcter rotatiu, d'un president el vot del qual serà decisiu en cas d'empat.

8. Les funcions de secretari general del Consell són assumides pel secretari general de la Unió Llatina.

Situació de l'esmena a l'article XIII del Conveni per a la creació de la Unió Llatina

París, 7 de desembre de 1994

Entrada en vigor: encara no ha entrat en vigor

Estatus: el 15 de gener del 2004, 12 estats part

Participant	Data de la ratificació
Cap Verd	08-09-2003
Uruguai	28-08-2001
Equador	16-03-2001
Mèxic	13-02-2001
Argentina	07-12-2000
Mònaco	29-02-2000
Itàlia	14-10-1999
Portugal	22-01-1998
Espanya	12-12-1995
França	30-10-1995
Perú	26-06-1995
Veneçuela	07-06-1995

Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord d'amistat i de cooperació general entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de Malta

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 30 de juny del 2004 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord d'amistat i de cooperació general entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de Malta

La cooperació internacional ha esdevingut en l'actualitat un dels camps més fructífers en el desenvolupament de les relacions entre els estats. A través dels organismes internacionals, que s'han anat gestant al llarg del darrer segle, o a través de les relacions bilaterals, el conjunt de països que conformen l'estructura internacional han anat teixint una xarxa basada en la interdependència, la cooperació i el manteniment dels principis bàsics de l'estat modern. Els aspectes econòmics, polítics, culturals i socials es desenvolupen

i prenen raó de ser quan s'emmarquen dins el context internacional.

Dins la cooperació internacional, les relacions bilaterals materialitzades a través d'acords, convenis, enteses i diferents instruments legals que facilita el dret internacional públic, ha permès que països geogràficament distants però de característiques similars hagin pogut intercanviar i compartir experiències, coneixements i infraestructures.

En aquest context, el ministre d'Afers Exteriors del Principat d'Andorra i el ministre d'Afers Exteriors del Govern de Malta, signaren respectivament el 19 de març del 2004 a Andorra la Vella i el 22 de març a Valletta, l'Acord d'amistat i de cooperació general entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de Malta.

Aquest Acord és un instrument marc que estableix de forma general les bases jurídiques en què es fonamentaran les futures relacions entre ambdós estats en relació amb els diversos àmbits materials que s'especifiquen en aquest Acord.

Concretament, l'Acord d'amistat i de cooperació general entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de Malta està format per un preàmbul i 9 articles.

Els intercanvis entre les parts es poden donar en els àmbits de l'educació, la cultura, la ciència, la informació tecnològica, la joventut, els esports i el turisme; no obstant això no es tracta d'una llista tancada i es podran obrir nous camps d'actuació.

L'intercanvi de coneixements i d'experiència tècnica, l'intercanvi de visites d'empresaris i comerciants del sector privat, els intercanvis educatius, les fires i les exposicions són alguns dels mitjans a través dels quals es pot materialitzar aquesta amistat.

Malta és un país que té similituds importants amb el Principat d'Andorra tant per la seva dimensió física com per la seva idiosincràsia de petit estat en el si de la comunitat internacional. El fet que hagi esdevingut membre de la Unió Europea fa que per a Andorra sigui important augmentar i consolidar els lligams existents.